

explicitè, neq; per bonam consequentiam, Deus vel manda-
 vic vel prohibuit; qui tamen usus aptus est, ut in bonum
 dirigatur finem. Monuit aliàs Dn. Præses meus, quod
 breviter ita definiri possint: Sunt actiones, quæ à Christiano
 homine salva conscientia exerceri & negligi possunt. Qua
 responsione suppeditata, solis radiis clarius elucet, quod ex
 Adiaphororum numero expungantur atq; relegentur (1.)
 Omnia explicitè mandata, quæ salva conscientia omitti
 non possunt, & quorum neglectus à Theologis vocatur Pec-
 catum Omissionis, ut sunt: Amare Deum & proximum,
 hæc si omittantur, grande committitur peccatum. (2.)
 Omnia explicitè interdicta, quamprimum enim aliquid à
 Summo Legislatore est interdictum, illud neutiq; ut
 Adiaphorum tolerari debet aut potest. Ut hodiè Indiffe-
 rentismus Religionū, scortatio, & quæ ab hominib; vitiosis
 perperā pro re indifferenti æstimantur. (3.) Omnia quæ per
 bonam consequentiā sunt mandata Non enim illud tantum
 est præceptū, quod explicitè est injunctum, sufficit enim, si
 per bonam consequentiam demonstrari possit, esse, quod in
 numero mandatorū reperiatur implicitè. E. G. Obedientia
 Gentili Magistratui exhibenda, expressè in Scripturis non
 præcipitur, & tamen non est Adiaphoron, sed sufficit, quod
 per bonam ac pronam consequentiā ex eā demonstrari pos-
 sit. Servus ut stabulum eqvorum purget, expressè in quarto
 præcepto non jubetur, tamen per consequentiam inde elici
 potest, quod jubente Domino ad id faciendum summa sit ad-
 strictus necessitate. (4.) Omnia, quæ per bonam consequen-
 tiam sunt interdicta. Illud enim non tantum est prohibitum,
 quod expressè est interdictum, sufficit si per bonam conse-
 quentiam ostendi possit, quod sit interdictum, E. G. licet
 expressè non sit prohibitum, ne mero calefacti in prosti-
 bulo cum puellulis lascivis choreas ducamus, tamen, quia
 per se ad impuritatem tendit, implicitè in sexto præcepto
 est